

ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ धार्तराष्ट्रेषु स्वयं क्रोधेन ज्वलन्तु क्रोधहविः क्रोधरूपं सर्पित्तेषामत्यंतोद्दीपकं मोक्षयति
 वैशंपायन उवाच ततस्तु शिल्पिनः सर्वे अमात्यप्रवराश्च ॥ विदुरश्च महाप्राज्ञो धार्तराष्ट्रं न्यवेदयत् ॥ १ ॥ सज्जं क्रतुवरं राजन् कालप्राप्तं च भारत ॥ सौवर्णं
 चकृतं सर्वलांगलं च महार्धनं ॥ २ ॥ एतच्छ्रुत्वा नृपश्च श्रेष्ठो धार्तराष्ट्रो विशांपते ॥ आज्ञापयामास नृपः क्रतुराजप्रवर्त्तनं ॥ ३ ॥ ततः प्रववृत्ते यज्ञः प्रभूतार्थः सुसंस्कृतः ॥
 दीक्षितश्चापि गांधारिण्याशास्त्रं यथाक्रमं ॥ ४ ॥ प्रवृष्टो धृतराष्ट्रश्च विदुरश्च महायशः ॥ भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णो गांधारी च यशस्विनी ॥ ५ ॥ निमंत्रणार्थं दूतां
 श्वप्रेषयामास शीघ्रगान् ॥ पार्थिवानां च राजेन्द्र ब्राह्मणानां तैर्यवच ॥ ६ ॥ ते प्रयाता यथोद्दिष्टा दूतास्त्वरितवाहनाः ॥ तत्र कंचित्स्वयात्तं तु दूतदुःशासनो ब्रवी
 त् ॥ ७ ॥ गच्छेद्द्वैतवन्शीघ्रं पाण्डवान्यापपूरुषान् ॥ निमंत्रय यथान्यायं विप्रांस्तस्मिन्वने तदा ॥ ८ ॥ सगत्वा पाण्डवान्सर्वानुवाचाभिप्रणम्य च ॥ दुर्योधनो महारा
 जयजतेनृपसत्तमः ॥ ९ ॥ स्ववीर्याजितमर्थौघमवाप्य कुरुसत्तमः ॥ तत्र गच्छंति राजानो ब्राह्मणाश्च ततस्ततः ॥ १० ॥ अहं तु प्रेषितो राजन् कौरवेण महामना ॥
 आमंत्रयति वो राजा धार्तराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ ११ ॥ मनोभिलषितं राज्ञस्त्वं क्रतुं द्रष्टुमर्हथ ॥ ततो युधिष्ठिर राजा तच्छ्रुत्वा दूतभाषितं ॥ १२ ॥ अब्रवीन् नृपशार्दूलो दि
 स्याराजा सुयोधनः ॥ यजेते क्रतुमुख्येन पूर्वेषां कीर्तिवर्धनः ॥ १३ ॥ वयमप्युपयास्यामो न त्विदानीं कथंचन ॥ समयः परिपाल्यो नो यावद्वर्षत्रयोदशं ॥ १४ ॥
 श्रुत्वैतद्धर्मराजस्य भीमो वचनमब्रवीत् ॥ तदा तु नृपतिर्गता धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ १५ ॥ अस्त्रशस्त्रदीप्तैर्भौयदातं पातयिष्यति ॥ वर्षात्रियोदश दूध्वंरणसन्ने
 नराधिपः ॥ १६ ॥ यदा क्रोधहविर्मोक्ता धार्तराष्ट्रेषु पाण्डवः ॥ आगंता हं तदा स्मोति वाच्यस्ते ससुयोधनः ॥ १७ ॥ शेषास्तु पाण्डवाराजन् नैवोचुः किंचिदप्रियं ॥ दू
 तश्चापि यथावत्तं धार्तराष्ट्रं न्यवेदयत् ॥ १८ ॥ अथाजग्मुर्नरेश्रेष्ठानां नानपदेश्वराः ॥ ब्राह्मणाश्च महाभाग धार्तराष्ट्रपुरंप्रति ॥ १९ ॥ तैर्वाचिता यथाशास्त्र
 यथाविधियथाक्रमं ॥ मुदा परमया युक्ताः प्रीताश्चापि नरेश्वराः ॥ २० ॥ धृतराष्ट्रोऽपि राजेन्द्रसंवृतः सर्वकौरवैः ॥ हर्षेण महता युक्तो विदुरं प्रत्यभाषत ॥ २१ ॥ य
 था सुखी जनः सर्वः क्षत्तः स्यादन्नसंयुतः ॥ तुष्येत्तु यज्ञसदने तथा क्षिप्रं विधीयतां ॥ २२ ॥ विदुरस्तु तदज्ञाय सर्ववर्णानि र्दिदम ॥ यथा प्रमाणतो विद्वान् पूजया
 मासधर्मवित् ॥ २३ ॥ भक्ष्यपेयान्नपानेन माल्यैश्चापि सुगंधिभिः ॥ वासोभिर्विविधैश्चैव योजयामास तदृष्टवत् ॥ २४ ॥

तदाहं आगता आगमिष्यामि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥